

TRANSLATION COPYRIGHT

© Dynasty Books Proeditură și Tipografie 2020

Toate drepturile pentru ediția română a acestei cărți sunt rezervate Dynasty Books Proeditură și Tipografie. Reproducerea parțială sau integrală a textului sau imaginilor fără acordul scris al editurii este interzisă și se va pedepsi conform legilor în vigoare.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

DEUNOV, PETER

Coferințe : 1920 / Peter Deunov ; trad. de Nicolae Constantinescu. - București : Dynasty Books Proeditură și Tipografie, 2020

ISBN 978-606-8926-78-0

2

SERIA BIBLIOTECA CUVÂNTULUI

- 4 -

PETER DEUNOV

CONFERINȚE

1920

TRADUCERE DE NICOLAE CONSTANTINESCU

Dynasty Books Proeditură și Tipografie

București, 2020

mușcat-o de mâna dreaptă. Îndată ce păstorul, fiul regelui, a observat, cunoscând legile naturii, a supt otrava din rană. Privind asta de departe, gărzile au crezut că tânărul o ofensa pe prințesa, și au tras cu o săgeată otrăvită, care l-a rănit la mâna stângă. Când a văzut asta, prințesa s-a apropiat, i-a rupt repede mâneca hainei și a supt otrava din rană. Vă întreb acum: cine a salvat pe cine? Băiatul i-a zis fetei: „Tu ai suferit de otrava șarpelui, eu, de otrava omului”.

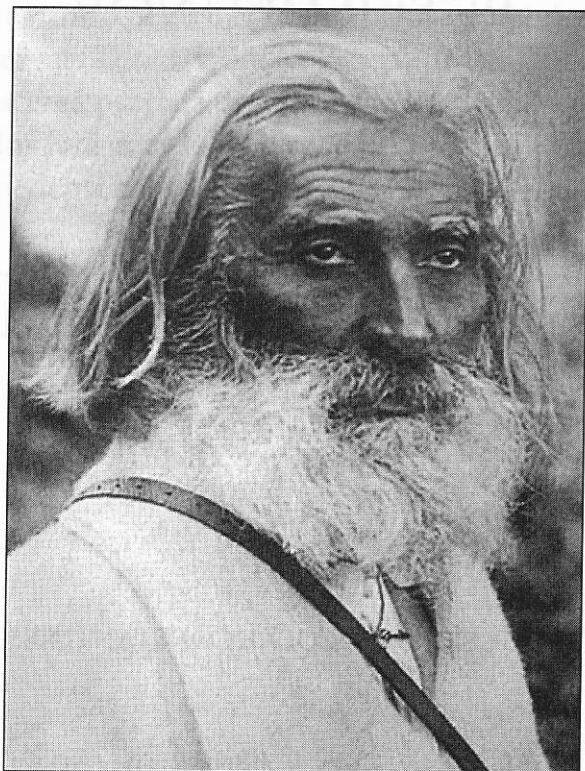
Așadar, femeile suferă de otrava șarpelui. Știți cine e șarpele? E marele lor egoism. Femeile, ca și bărbații, trebuie să se salveze de această otravă.

Cred că va veni o mare căldură, care va topi ghețurile. Vor fi mari evaporări în munți, valuri limpezi vor începe să curgă. După aceea, va apărea o vegetație luxuriantă și semințele semănate de mii de ani vor încolți, vor crește, vor înflori, vor face fructe și oamenii din întreaga Rasă Albă își vor da mâinile. În lume va veni această cultură nouă pe care nimeni n-avea curajul s-o aștepte și pe care nimeni n-o văzuse vreodată. Și voi toți veți fi cetățeni ai acestei culturi noi, ai acestei omeniri noi!

Veliko Târnovo, 19 august 1920

CUPRINS

Interpretări despre ocultism, spiritism, teozofie, misticism și creștinism	5
Forțele din natură.....	25
Mama maiestuoasă.....	45
Credința.....	67
Lucrați cu iubire.....	85
Armonia în relații.....	105
Noua omenire	111

Peter Deunov (1864-1944)

Interpretări despre ocultism, spiritism, teozofie, misticism și creștinism

Dacă o forță existentă în natură n-are relații cu senzațiile noastre, nu poate să producă o reacție. Sunteți, de exemplu, printre oameni orbi și le aprindeți un chibrit. Lumina pe care o degajă există oare pentru ei? Nu. Așadar, indiferent ce forță funcționează în viața noastră, dacă n-o putem percepe, adică dacă nu putem să percepem lumina acelei forțe, nu putem nici s-o înțelegem. Orbul poate să atingă chibritul și să spună: „E un chibrit”. Poate să creadă că știe bine ce este un chibrit, dar, în realitate, n-a înțeles nimic. Este adevărat că e un chibrit, dar conține în interior ceva mai prețios, lumina. Dacă ochii voștri pot să perceapă lumina, deschideți o carte, citiți și înțelegeți ce este scris.

Astfel, când ajungeți la forțele ocultismului, va trebui s-o prindeți pe fiecare dintre ele și s-o folosiți. Cel care se îndoiește și zice: „Dovedește că această forță a ocultismului există cu adevărat!” judecă greșit. În școala ocultismului, nu există explicații și dezbateri. Nu este o școală pentru

verificat fapte și adevăruri. Nu ne ocupăm de adevărurile moarte, ci de adevărurile vii din lume.

Spiritismul arată mișcările Spiritului. El este embrionul lucrurilor, un lucru care nu este format încă. Ca să înțelegem spiritismul trebuie să-i creați acestui embrion condiții ca să treacă prin toate fazele de dezvoltare și formare. În consecință, spiritismul este o doctrină încă nformată.

Teozofia este o doctrină pentru slăbirea dezacordurilor din lume. Este o doctrină a reconcilierii dintre bărbat și femeie, nimic mai mult. Când zic că bărbatul trebuie să se reconcilieze cu femeia, înțeleg că omul trebuie să se reconcilieze cu Dumnezeu. Cel ce crede că este teozof trebuie să cunoască această lege: cum să se reconcilieze cu cel pe care îl urăște. Există un dezacord între tine și Dumnezeu? Trebuie să te reconciliezi! Dacă nu reușești s-o faci, nu ești teozof. Noi, oamenii din ziua de astăzi, cu spiritul nostru critic, semănăm cu acel ienicer foarte zgârcit care i-a cerut unui croitor să-i facă haine, dar, deoarece știa că îi plăcea să înșele, stătea tot timpul lângă el, ca să observe cum croia, ca să nu taie din material și ceva pentru propria persoană. Dar croitorul, văzând acel material frumos, a tăiat o bucată mare și a zis: „Aceasta

este pentru Sfântul Nicolae”. Apoi a aruncat-o afară. Ienicerul a izbucnit: „Ce faci?”. Și s-a repezit să recupereze bucata, timp în care croitorul a tăiat o altă bucată, și mai mare, și a pus-o sub scaunul lui. Deci vreau să spun că noi, cei care criticăm și suntem tot timpul atenți să nu fim înșelați, ajungem să fim înșelați întotdeauna.

Misticismul nu este o lege pentru înălțare, ci pentru coborâre. Mistical nu se înalță, ci se întoarce spre Dumnezeu în sine. Este periculos, căci, în timpul coborârii, nu știe cum să facă și riscă să cadă și să se betească.

Eu compar ocultismul cu științele naturale din zilele noastre. Ocultismul este o știință pentru studierea fenomenelor Pământului, pentru studierea invizibilului, nu a ceea ce este vizibil. Nu se ocupă de lumile fără formă. Ceea ce s-a format în sine, ce are formă, conținut și sens, acesta este obiectul ocultismului.

Atunci, unde vom plasa creștinismul? Credeți că e o știință?

Replica unei cursante: Vă rog, cer o explicație. Faceți o diferență între creștinism și ocultism? Cuvintele din Evanghelie sunt aceeași doctrină ca ocultismul?

Resp Studiați natura așa cum e. În ocultism nu există morală. Studiază lucrurile așa cum sunt, ca fapte veritabile.

Replică: Deci în creștinism e diferit?

Ocultismul este o știință care examinează forțele naturale, originea, funcționarea și punerea lor în practică. Ocultistul este un om realist, nu crede, lucrează cu faptele din natură, cu lucrurile materiale. Misticul trăiește mereu cu inima lui, îi examinează vibrațiile și toate stările prin care trece. În sensul creștinismului, creștin poate să fie și misticul, și teozoful, și spiritistul. Dacă considerăm domeniul Spiritului în sens larg, în diferitele lui ramuri, e vorba de spiritism. Pericolul, la spiritism, constă în faptul că oamenii posedă în sine alți embrioni care, în realitate, sunt dăunători pentru ei. Dar vom lăsa deoparte, deocamdată, ce spun criticii. Spiritismul este o mișcare; teozofia este reconcilierea dezacordurilor; misticismul este coborârea; totuși, se poate spune și că este o lege a muncii; ocultismul dă toate formele prin care se poate trăi pe Pământ și e singura știință care ne învață cum să trăim și ne poate salva de toate necazurile, în timp ce creștinismul este o știință pentru distrugerea karmei, pentru plata vechilor datorii. Dacă

luăm versetul din Evanghelie care spune că Hristos a suportat păcatele din lume, aceasta înseamnă că și-a plătit datoriile. Ce reprezintă creștinismul? A ști să plătești datoriile oamenilor. Și cine poate să plătească datoriile? Doar cel bogat. Așadar, omul bogat poate să devină creștin și săracul nu poate.

Replică: Și făgăduiala că Hristos îmbogățește?

Este un credit acordat creștinilor. Negustorii plătesc cu credit care nu le aparține. Oamenii din zilele noastre sunt creștini, căci Hristos este creștin.

Teozofia este o știință pentru reconcilierea sexelor, în timp ce creștinismul, pentru apropierea și unirea lor. Creștinismul este, în sens interior, o știință care unește mintea cu sufletul. Ceea ce se proclamă acum nu e creștinism, el trebuie să suporte reforme. Dacă creștinismul ar fi așa cum îl interpretăm, lumea ar fi avut o cu totul altă înfățișare. Dar vom lăsa această problemă, căci nu este obiectul conversației noastre.

Acum o să vă întreb dacă ați învățat ce este suferința. Vom începe cu ea. Din punct de vedere al suferinței, în spiritul ei, vom examina celelalte științe: teozofia, misticismul etc. Vă voi da încă o explicație pentru ele. Teozofia are șapte moduri de interpretare. Ocultismul și misticismul au și

ele o latură exterioară și alta interioară. Societatea teozofică înseamnă în prezent doar latura exterioară, organizarea. Teozofia examinează formele, ce pot fi numite anatomia teozofiei. Creștinismul a trecut prin prima fază a dezvoltării și, după două mii de ani trecuți, a început dezvoltarea anatomiei creștinismului: oare Fiul vine de la Tată, sau nu, și multe alte dezbateri la conciliile universale. Și azi găsești câte un creștin care te întreabă: „Crezi în cele trei chipuri ale lui Dumnezeu?”. „Cred.” „Atunci ești creștin!” Dar eu întreb: „Tu, care crezi în cele trei chipuri ale lui Dumnezeu, ce înțelegi prin asta?”

O să vă explic. Cel de-al doilea chip al lui Dumnezeu este chipul Iubirii. Bărbatul și femeia, toți oamenii trebuie să caute acest al doilea chip, Iubirea. Și, când se spune că Dumnezeu este Treimea, oamenii zic deseori cuvinte de neînțeles. Marii maeștri, care au scris despre acest subiect, aveau concepții foarte clare în această privință, dar discipolii lor au înțeles greșit doctrina. Spiritismul este o doctrină care provine din Frăția Albă, dar și el a fost ponegrit. Teozofia este o altă doctrină trimisă de sus care a fost înțeleasă greșit de discipoli.

Ocultismul este o doctrină provenită tot din Frăția Albă, dar în care găsim ocultști și negri, și albi. Misticismul și creștinismul sunt și ele corupte. Vreau să fiu clar. Când un preot sau un episcop își îmbracă veșmintele, asistă la căsătorie și spune: „Dă-mi bani”, eu îl numesc mag negru. Magul alb lucrează fără să fie plătit. Dacă o tânără își pune straie frumoase cu intenția de a înșela un tânăr, și ea este un mag negru. Așadar, ocultștii, teozofii, misticii și creștinii trebuie împărțiți în albi și negri. Cineva va spune: „Eu sunt teozof”. Alb, sau negru? „Alb.” Atunci ne putem înțelege. „Negru.” Atunci voi avea o părere aparte. N-are importanță dacă sunteți spiritiști, teozofi, mistici sau creștini dacă sunteți negri; lumea e plină de ei. Cei 20 de milioane de oameni pierduți în război arată ce este creștinismul în zilele noastre. Nu cred că însuși creștinismul e vinovat, ci creștinii negri.

Avem nevoie de o înțelegere corectă a ocultismului: să coborâm în adâncul suferinței, căci în ea nu există dezbinare, ci unire. Oamenii păcătoși sunt păcătoși căci n-au suferit, iar credincioșii sunt credincioși căci au suferit. Dacă ziceți că există contradicții în ceea ce vă spun, vă răspund că Hristos spune că, la sfârșit de veac, va trimite

spiritele rele și pe fiii lor la o suferință infinită, îi va trimite să sufere în fundul iadului. De ce? Tocmai fiindcă n-au suferit. Oamenii răi nu se consumă, numai cei buni o fac. Ați lucrat și ați câștigat bani, apoi a venit cel rău și a furat; el nu suferă. Dacă hotărâți să nu suferiți, am să consider că faceți parte dintre cei negri. Pentru cei care nu suferă, este scris că vor merge, în viitor, în locul chinurilor. Puteți să reflectați la asta cât doriți, tot acolo veți ajunge.

Prima regulă pentru discipolul care vrea să devină ocultist este să nu creadă că ceilalți îi împiedică mintea să se îmbogățească, ci că face asta singur. Căci lumea este atât de mare, încât e loc pentru toți. Apoi, nu trebuie să creadă că cineva îi poate împiedica inima să crească, deoarece lumea sentimentelor este atât de mare, încât e loc pentru toți. Altfel spus, prima regulă, în această etapă a discipolului, este suferința. Trebuie să creadă că nimeni nu-i poate influența și tulbura mintea și nici inima, căci lumea e mare. Nu reușiți să prindeți ideea, nu-i așa? Un gând poate să fie clar și să influențeze dacă suntem la același nivel cu cel care l-a rostit. Cum funcționează legea cuvântului? Pentru ca un om să vă poată influența în bine sau în rău, trebuie să vă coboare la nivelul lui, e singurul mod

de a influența o persoană. În consecință, atâta timp cât aveți mintea îndreptată spre lumea infinită, unde funcționează legea divină, veți fi liberi, salvați; îndată ce credeți că cineva vă poate influența, ați coborât un pas mai jos în această lume. Când servitorul crede că stăpânul îi impune limite, el se limitează deja, cu acel gând. Vă plimbați în haine rupte, întâlniți un nobil pe care îl cunoașteți sau un om bogat, dar el trece pe lângă voi, nu vă salută și vă spuneți: „Nimeni nu mă salută pentru că sunt sărac!”. Dar, dacă v-ar fi salutat, v-ar fi transmis ceva? Nimic, doar v-ar fi tachinat puțin. Dacă o persoană vă vede și vă zâmbeste, ce ați câștigat de pe urma aceluia zâmbet? Nimic, sunt doar iluzii de mag negru. Când un om zâmbeste, trebuie să simtă din adâncul sufletului prezența lui Dumnezeu în acel moment.

Ce trebuie să înțelegem prin zâmbet? Când zâmbim, trebuie să fim mulțumiți de zâmbetul nostru. Nu este important dacă oamenii vor fi mulțumiți sau nu de zâmbetul nostru, noi trebuie să fim mulțumiți de zâmbetul nostru. Chiar și când suntem posaci trebuie să funcționeze aceeași lege. În școala ocultistă, chiar și aerul posac trebuie să fie după toate regulile și prin el trebuie să simțiți